

عنوان مقاله:

پیش آوری فعل نسبت به موضوع های آن در جملات خارج از بافت فارسی

محل انتشار:

پژوهش های زبانی، دوره 6، شماره 2 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

علی درزی درزی - استاد دانشگاه تهران

حکمت بروجردی بروجردی - دانشجوی دکتری دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

این پژوهش در چارچوب نظریه فاز و دامنه بیان چندگانه برنامه کمینه گرا و مبتنی بر اصل «حفظ ترتیب» سازه های جمله فاکس و پزتسکی (۲۰۰۵) و نیز با استناد به قاعده تکیه ساختاری (کهنمویی پور ۲۰۰۴) اشکال متنوع توالی فعل و موضوع های آن را که تابع محدودیت هایی نظام مند است در جملات خارج از بافت دارای افعال گذرا و ناگذر تبیین می کند. این محدودیت ها متأثر از ساخت نحوی و ساخت واجی متناظر با آن است. شواهد زبان فارسی تصریح می کند که سازه دارای برجستگی آهنگی جمله همواره پیش از فعل تظاهر می کند. در جملات دارای افعال گذرا و ناکنایی فاعل نقشی در محدودیت توالی فعل و موضوع های آن ندارد و جایگاه نحوی مفعول مشخص و نامشخص که تکیه ساختاری متناظر با هریک در سطح جمله متفاوت است عامل ایجاد تفاوت در توالی فعل با مفعول مشخص یا نامشخص در گروه های فعلی گذراست. در جملات خارج از بافت دارای افعال نامفعولی و مجهول توالی فعل و فاعل مشروط به مشخص یا نامشخص بودن فاعل است که برجستگی آهنگی متناظر با هر کدام امکان متفاوتی در این جهت فرا پیش می نهد و پیش-آوری فعل را موقوف به جایگاه نحوی فاعل می کند.

کلمات کلیدی:

ترتیب خطی، جملات خارج از بافت، دامنه بیان، تکیه ساختاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1215972>

